

ВІДОБРАЖЕННЯ ТРИГОНОМЕТРИЧНИХ ФУНКЦІЙ У КОМПЛЕКСНОМУ ПРОСТОРИ

Тригонометричні функції комплексного аргументу одержують заміною дійсного значення x аргументу комплексним значенням $z = x + iy$. При цьому основні співвідношення між тригонометричними функціями дійсного аргументу зберігаються і в комплексному просторі [1]. Наявність комплексних змінних вносить свої особливості, зокрема для випадку графічного представлення такої функції. Функція комплексної змінної

$$\omega = u + iv = \omega(z) = \sin z = \sin(x + iy) \quad (1)$$

являє частинний випадок простої функції [2]

$$\omega = u + iv = \omega(z) = \omega(x + iy). \quad (2)$$

Її можна представити як многовид комплексного простору з вимірами складових x , iy , u , iv [3,4]. Зауважимо, що в прийнятих для аналізу залежностях тригонометричних функцій, наприклад, (1), перед знаком синуса знаходиться співмножник – одиниця – тобто дійсне число. Взаємозв'язок двох звичайних комплексних чисел ω і z у вигляді аналітичного виразу (2) обумовлює формування фазового простору з вимірами складових цих комплексних чисел розмірності чотири. Весь простір складає неперервна сукупність точок, яка утворює чотирипараметричну множину. Положення довільної точки однозначно визначене, якщо задані чотири параметри, наприклад, x_j , y_j , u_j , v_j . Проте, однаково, у якій послідовності задавати вказані параметри. Виділимо з чотирипараметричної множини підмножину точок, провівши, наприклад, гіперплощину рівня $y = y_j$. Це означає постійність координати в аналітичному виразі комплексної змінної

$$\omega = u + iv = \omega(x + iy_j). \quad (3)$$

Положення точок одержаної підмножини однозначно задане координатою x і визначає лінію як частинний випадок графіка комплексної функції дійсної змінної x . Для заданої функції комплексної змінної (1) можна провести безліч таких ліній. Допоміжні побудови можна виконати при використанні гіперплощини довільного положення, наприклад, розташованої ортогонально в комплексному просторі до розглядуваної гіперплощини рівня $x = x_j$. Кожна з ліній знаходиться у одному з двох

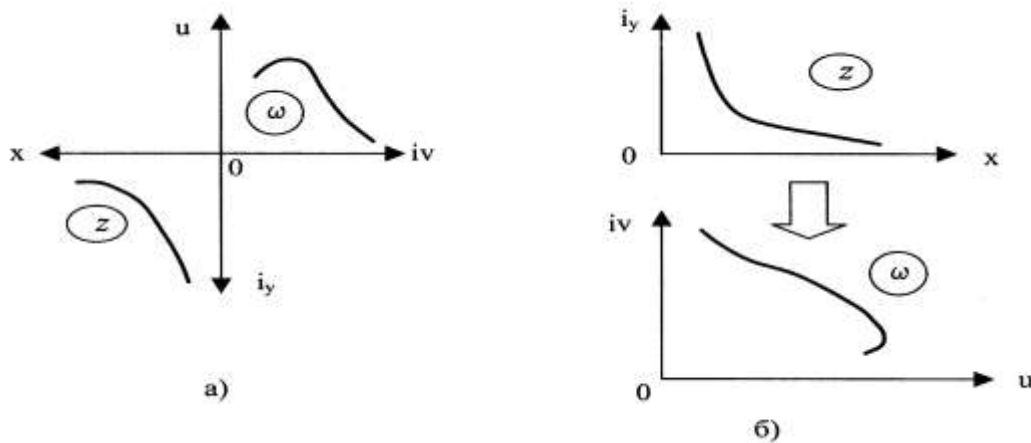

Рис.1.

розташованих ортогонально тривимірних комплексних підпросторів, що мають спільну комплексну площину $oxiy$. Перетин обох ліній визначає точку, координати якої відповідають значенню функції комплексної змінної. Будь-яка точка, що належить многовиду як графіку функції комплексної змінної, визначена одразу двома значеннями параметрів x_1, iy або u_1, iv . Множина таких точок, що відповідає значенням (1,2), є двовимірною і утворює двовимірну поверхню як графік функції комплексної змінної $\omega = \sin z$ у чотиривимірному комплексному просторі.

Такий графік як двовимірну поверхню комплексного простору можна представити наочно та у вигляді комплексного креслення [5,6]. З урахуванням частинного випадку представлення функції $\omega = \sin z$ у двовимірній площині oix як графіка функції $u = \sin x$ використаємо ортогональну систему координат. Положення довільної точки на комплексному кресленні однозначно визначене чотирма проекціями на координатні осі, тому для її відображення можна використати дві або три площини проекцій. Зауважимо, що у першому випадку таким площинам належать області значень z і ω функції (рис. 1, а).

Площини $oxiy$ та $ouiv$ (рис.1,б) використовують для наглядного представлення функції комплексної змінної [1].

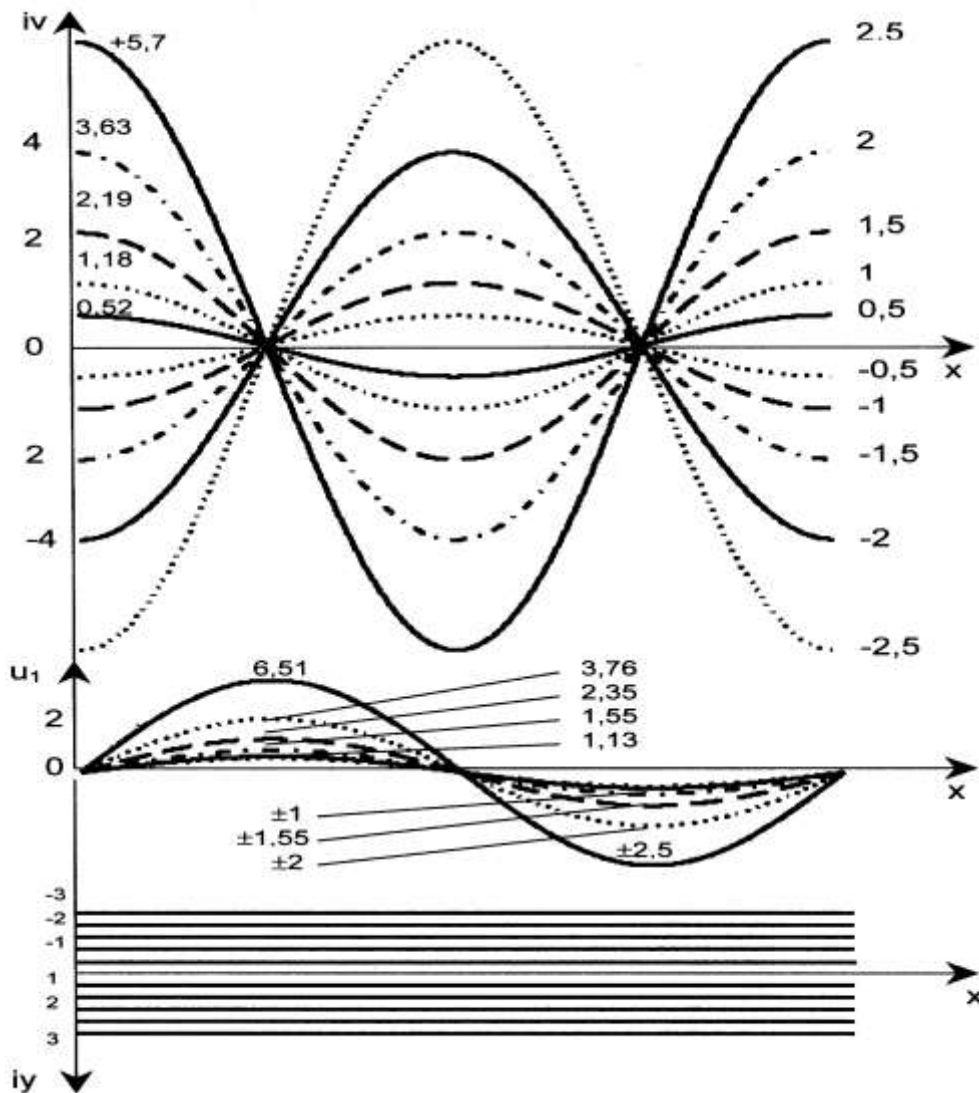

Рис.2.

Використаємо співвідношення між тригонометричними і гіперболічними функціями [7] для формування многовиду як графіка функції $\omega = \sin z$:

$$\omega = u + iv = \sin x \cosh y + i \cos x \sinh y. \quad (4)$$

Встановлено, що для побудови комплексного креслення функції $\omega = R \sin z$, де R – комплексне число, з урахуванням характеру зміни гіперболічних функцій $\sinh y$ та $\cosh y$ достатньо використати гіперплощини рівня зі слідами $y = 0 \dots \pm 3$ паралельні комплексному тривимірному підпростору $oxiuv$ (рис. 2), або гіперплощини рівня зі слідами $x = 0 \dots 2\pi$, паралельні комплексному тривимірному підпростору $oiyuiuv$ (рис. 3).

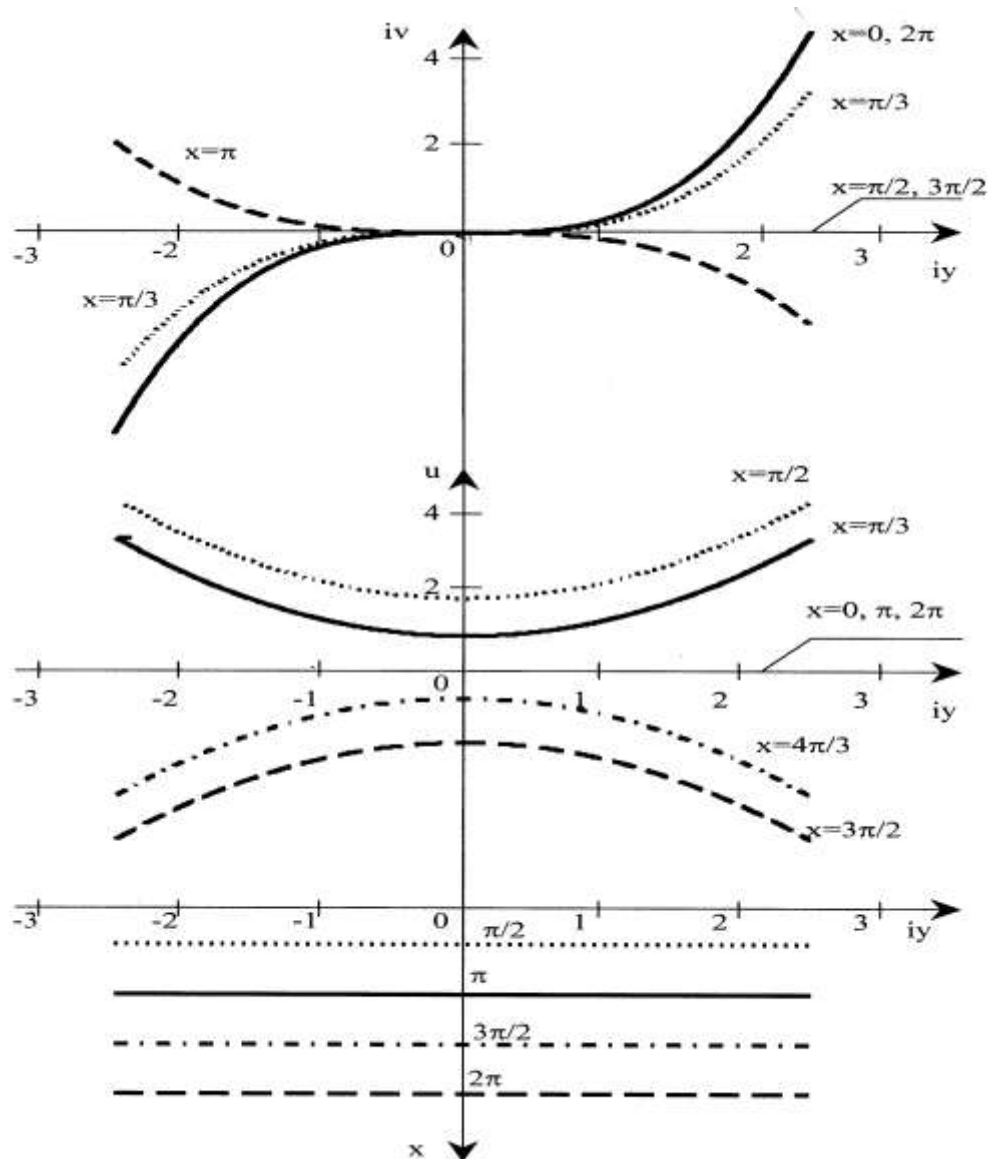

Рис. 3.

Порівняльний аналіз показав, що при побудові наочного зображення поверхні $\omega = \sin z$ за допомогою ліній каркасу, одна з яких являє функцію $u = \sin x$ дійсних змінних, зручно враховувати координатні кути простору [8]. Тоді лінії каркасу можна одержати за допомогою двох з чотирьох координатних гіперплощин рівня: взаємно ортогональних гіперплощин рівня зі слідами $y = 0, -1.5, -2, -2.5$ та $x = 0 \dots 2\pi$ (рис.4).

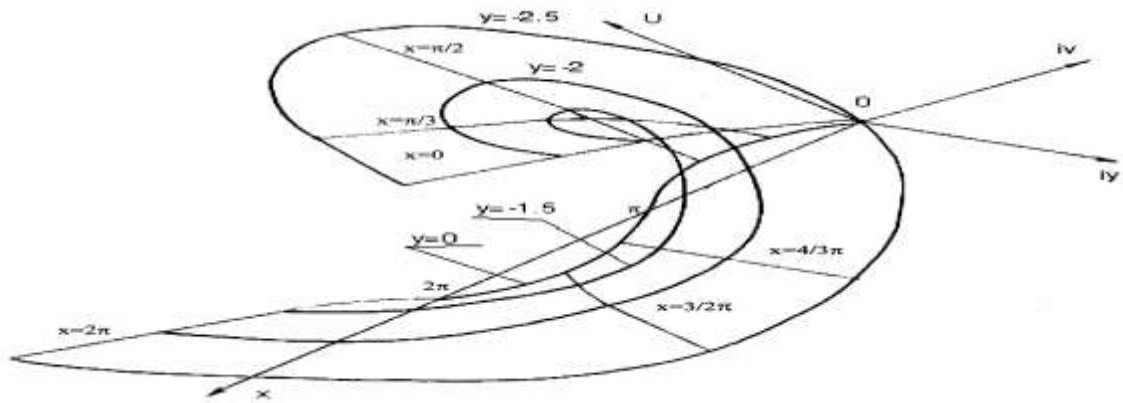

Рис.4.

ЛІТЕРАТУРА:

1. Маркушевич А.И., Маркушевич Л.А. Введение в теорию аналитических функций. – М.: Просвещение, 1977. – С.92-97.
2. Чередниченко Л.С., Гумен Н.С., Гумен В.С. Геометрическое моделирование некоторых многопараметрических систем химической технологии. – К. : Вища школа, 1977. – 108 с.
3. Гумен М.С., Мартин Є.В. Геометрична інтерпретація моделі комплексного простору. // Збірник праць Міжнародної науково-практичної конференції “Сучасні проблеми геометричного моделювання”. – Харків: ХІПБ МВС України, 1998. – Ч.1. – С. 139-143.
4. Мартин Є.В. Комплексне креслення для відображення функції комплексної змінної. // Прикладная геометрия и инженерная графика. – Мелітополь: ТДАТА, 1998. - Вып. 4. – Т.3. – С. 89-92.
5. Янке Е., Эмде Ф., Лем Ф. Специальные функции. Формулы, графики, таблицы. - М.:Наука, 1977. – 342 с.
6. Филиппов П.В. Начертательная геометрия многомерного пространства и ее приложения. – Л.: ЛГУ, 1979. – 280 с.
7. Пискунов Н.С. Дифференциальное и интегральное исчисления, т. 1. – М.: Наука, 1985. – С. 98-101.
8. Давиденко В.А. Об одном способе обозначения координатных углов многомерного пространства. // Прикладная геометрия и инженерная графика. К.: КГТУСА, 1991. Вып. 51. – с. 29-30.

МАРТИН Євген Володимирович – д.т.н., професор кафедри нарисної геометрії та графіки Національного університету “Львівська політехніка”.

Наукові інтереси:

- розроблення геометричних засобів відображення простору з вимірами змінних складових комплексних параметрів в якості основи формування областей раціональних параметрів систем.

РЕНКАС Андрій Гнатович – начальник кафедри пожежної автоматики та зв’язку Львівського інституту пожежної безпеки МВС України.

Наукові інтереси:

- підвищення ефективності діяльності Державної пожежної охорони засобами прикладної геометрії.